

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. Ch.**
zastoupený Mgr. & Mgr. Zbyňkem Vašinkou,
advokátem sídlem tř. T. G. Masaryka 1129, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 34695/2024 ze dne 26. 4. 2024 ve věci
dopravního přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 1. 7. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 34695/2024 ze dne 26. 4. 2024, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 20181/2024 ze dne 30. 1. 2024.
2. Žalobce byl uznán vinným tím, že dne 23. 6. 2023 ve 10:00 hod. na silnici III. třídy č. 4774 v obci Vyšní Lhoty poblíž domu č. p. 55 ve směru jízdy od obce Raškovice k obci Nošovice při řízení osobního motorového vozidla Ford Tourneo, r. z. X, držel za jízdy v pravé ruce hovorové zařízení, kdy tímto svým jednáním porušil povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) téhož zákona. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Dále byla žalobci uložena povinnost k paušální náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány nerespektovaly zásadu *in dubio pro reo*. Žalobce má zato, že svědectví policistů K. a Á. se v podstatných bodech neshodují – svědek Á. popsal, že žalobce měl držet telefon u řadicí páky na pravé vrchní straně, naproti tomu svědek K. uvedl, že telefon byl u řadicí páky v blízkosti rádia, blíže palubní desce. Oba policisté se nebyli schopni vyjádřit k závěrům vyšetřovacího pokusu a pořízeným fotografiím. Přes tyto skutečnosti správní orgány pokládají svědectví obou policistů za stěžejní k prokázání viny žalobce. Dále žalobce uvádí, že vyšetřovací pokus byl chybně proveden, a to z důvodu jiných světelných podmínek, a následně nebyl správním orgánem aplikován. Žalobce nesouhlasí s tím, že provedení vyšetřovacího pokusu je nadbytečným důkazem za situace, kdy výsledky policistů jsou ve vzájemném rozporu a z kamerového záznamu není vidět žádný svítící telefonní přístroj držený řidičem.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 8. 2023 navrhl zamítnutí žaloby. Předně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí s ohledem na korelaci žalobních a odvolacích námitek. Žalovaný neshledal žádné zásadní rozpory, oba věrohodně a konzistentně vypověděli, že žalobce držel při jízdě vozidlem u řadicí páky mobilní telefon, přičemž vyloučili jakoukoliv záměnu s jinou činností. Jejich výpověď je podpořena obsahem pořízeného videozáznamu. Provedení vyšetřovacího pokusu bylo nadbytečné, navíc jeho výstupy nejsou relevantní (jiné světelné poměry, jiné vizuální zachycení, jiný předmět apod.). Pokud se týče videozáznamu, ten je nepřímým důkazem, který dokládá výhledové poměry policistů i držení těla žalobce při jízdě. Navíc svou obhajobu uplatnil žalobce až se značným časovým odstupem, nikoli hned na místě silniční kontroly.
5. U jednání dne 16. 4. 2025 strany setrvaly na svých stanoviscích.
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Policie ČR oznámila podáním ze dne 25. 7. 2023 Magistrátu města Frýdku-Místku podezření ze spáchání shora popsaného přestupku žalobcem. Řidič se písemně na místě k věci nevyjádřil, pouze chtěl vidět pořízený videozáznam. Ústní jednání se konalo 17. 10. 2023, žalobce se ho nezúčastnil; svědeckou výpověď při něm podal policista T. Á., který vypověděl, že žalobce „držel v pravé ruce u

řadicí páky mobilní telefon, jehož displej svítil a do kterého se řidič díval“, po zastavení se řidič ke svému jednání nevyjádřil, pouze uvedl, že vůbec vozidlo policistů neviděl, a chtěl vidět kamerový záznam, který mu však z technických důvodů nemohl být na místě přehrán. Svědeckou výpověď podal též policista T. K., který uvedl, že žalobce „*za jízdy držel hovorové zařízení v ruce; držel ho v pravé ruce u řadicí páky – myslím nad*“; po zastavení se ke svému jednání nevyjádřil, pouze chtěl vidět kamerový záznam. Další ústní jednání se konalo 14. 11. 2023, kde žalobce navrhl provedení ohledání vozidla a vyšetřovací pokus s pořízením fotografií interiéru a navigace. Vozidlo bylo ohledáno dne 1. 12. 2023 na parkovišti u budovy Magistrátu města Frýdku-Místku, byla pořízena fotodokumentace vozidla a řidiče M. Ch., který seděl ve vozidle na místě řidiče a držel v ruce krabičku čokolády. Dne 4. 12. 2023 se konalo ústní jednání, kde byly konstatovány výsledky ohledání a pořízení fotodokumentace. Dne 4. 1. 2024 se konalo ústní jednání, kde k dotazům zástupce žalobce svědek Á. uvedl, že žalobce držel mobilní telefon v pravé ruce u řadicí páky, na pravé vrchní straně u řadicí páky; k fotografiím uvedl, že jsou pořízeny za jiných světelných podmínek a že kvalita fotografií neodpovídá kvalitě ostroty lidského oka. K dotazům zástupce žalobce svědek K. uvedl, že žalobce držel telefon u řadicí páky blíže k rádiu, blíže k palubní desce, i on uvedl, že oko má lepší viditelnost, než je rozlišení fotoaparátu a že světelné podmínky byly odlišné. Dodal, že mobilní telefon byl u řadicí páky a natočený displej více k policistům. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 30. 1. 2024 byl žalobce uznán vinným z přestupku, jak je popsán výše. Proti němu podal žalobce blanketní odvolání ze dne 30. 1. 2024, které doplnil podáním ze dne 3. 3. 2024. V něm namítal, že svědecké výpovědi se neshodují, vyšetřovací pokus byl chybně proveden, správní orgán pominul vyhodnotit ve prospěch žalobce kamerový záznam a nesprávně vyhodnotil reakci žalobce po zadržení policejní hlídkou. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo odvolání zamítnuto.

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
10. Soud předně konstatuje skutečnost, že žalobní body korelují s odvolacími námitkami. Tyto dovolací námitky žalovaný vypořádal, avšak žalobce na toto vypořádání nereaguje, ale posouvá své námitky dále do soudního řízení správního. Soud se však zcela ztotožňuje s vypořádáním učiněným žalovaným v napadeném rozhodnutí a na jeho obsah plně odkazuje.
11. Pokud se týče svědectví policistů, tato jsou konzistentní a vzájemně se v podstatných rysech neliší. Rozdílnosti ve výpovědích se týkají nepatrných detailů, které mohou být dány

rozdílnou perspektivou i časovou sousledností vnímání obou svědků; navíc jejich výpovědi byly činěny s časovým odstupem, kdy je obecně známým poznatkem (a pracuje s ním i forenzní psychologie), že v důsledku plynutí času vzpomínky „blednou“. Svědectví obou policistů není v rozporu s kamerovým záznamem, který je naopak podporuje, neboť ukazuje jejich výhledové poměry a světelné poměry v rozhodný den. Nebyly rovněž zpochybněny ani vyšetřovací pokusem, který byl pro posouzení věci bez významu s ohledem na zásadní rozdílné podmínky mezi skutkem a pokusem (místo, čas, světelnost, receptor).

12. Soud ve shodě se správními orgány odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 126/2015-42 ze dne 21. 1. 2016, v němž uvedl, že „že policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného“. Žalobce v projednávané věci nemá ani v rovině tvrzení nic, co by policisty znevěrohodňovalo; za takové situace není na místě konat nadbytečné dokazování (zde požadovaný opakovaný vyšetřovací pokus) a doufat, že z něj „něco“ vyplyne.
13. Soud se rovněž ve shodě se správními orgány domnívá, že reakce žalobce při zadržení neodpovídá reakci člověka, který si je vědom toho, že nespáchal vytýkaný přestupek, neboť na svou obhajobu nic neuvedl a jen se zajímal o kvalitu důkazního prostředku v podobě videozáznamu.
14. S ohledem na zásadu procesní ekonomie pak v podrobnostech soud odkazuje na zcela správné, náležité a vyčerpávající odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí.
15. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 16. dubna 2025

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce